

• ZACÁTEK 

M: Chcete vědět, jak si naši dědečkové hráli na babu? Nebo jak se (ne) jezdí na raftu? S tím vším Vás seznámí naše pamětnice paní Hrachová. Paní Hrachová jako mladá bydlela v ulici Malachova v Humpolci, kde měla spoustu kamarádů a kamarádek, na něž ráda vzpomíná.

UK. Č. 1 -2:46- -3:20-

M: Po vystudování všech škol potřebných pro pedagoga, nastoupila paní Hrachová do Humpolce na školu, na kterou se sjížděli děti z celé republiky. Třeba taky ze zasněženého Lipna...

UK.Č.2 -15:57- -16:29-

M: Také byla na výměnném pobytu v Rakousku, kde si to moc užili. A když Rakouští studenti přijeli k nám, tak se na výletě do Prahy moc nepředvedl učitel dějepisu...

UK.Č.3 -28:23- -28:54-

M: Paní Hrachová, byla na škole tělocvikářka, proto dělala různé sporty a mezi nimi byly i vodní sporty. A pro věrné posluchače nám sdělila některé své momentky...

UK.Č.4 -36:17- -37:04-

M: Když už se konečně dostali vlakostopem na místo tak...

UK.Č.5 -37:42- -38:08-

M: Paní Hrachová si velmi váží svých rodičů, a tak jako mala jezdila k babičce jakoby na „přespávačku“ se sestřenicemi a bratrem. Ten byl chudák, jediný zástupce mužského rodu. Přespávačky nemá každý rád. Paní Hrachová je měla vždy s nějakým zážitkem, protože měli zakázané jen dvě věci. Pouštět vodu a trhat jablka. To by ale nebyli oni, aby něco nevyvedli...

UK.Č.6 -1:04:45- -1:05:12-

M: a jedna sestřenice dokonce...

UK.Č.6 -1:05:25- -1:05:54-

M: Paní Hrachová žila v poklidu svůj život dál, dokud se po dlouhých letech nesešli se sestřenicí „cestovatelkou“ a ona se nezeptala...

UK.Č.6 -1:06:01- -1:06:10-

 KONEC 